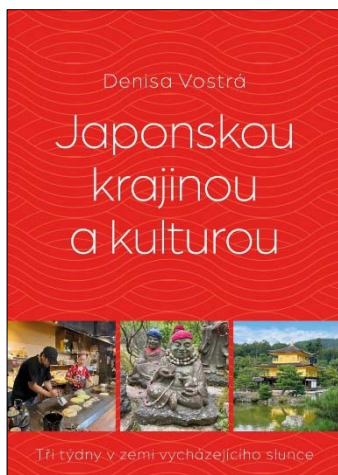

Denisa Vostrá:

JAPONSKOU KRAJINOU A KULTUROU

Japonsko ve třech týdnech dynamického cestopisu. Japonské speciality, města, muzea, svatyně, obchůdky, horké lázně onsen – vše očima otevřenýma dokořán, s důkladnou teoretickou přípravou i se spoustou překvapení.

Je to čokoláda, nebo ryba? Víte, kam na nejlepší okonomijaki? Která budova vypadá jako pivo? A že šinkansen je tak příjemný, že nechcete vystoupit, i když jste už dojedli ekiben...?

Deník japanoložky Denisy Vostré vás zavede do jokohamského přístavu, do chrámů a svatyní nejen v Kjótu, na sever do Akity, kde je mezinárodní univerzita i medvědi, či nad vodní víry na Šikoku, kde v tradiční harmonii s přírodou můžete obdivovat třeba měsíc nad řekou. A také přes Odaibu linkou Jurikamome do pralesa orchidejí. Kniha je zábavná, ale pomůže vám v praktické orientaci a sem tam se naučíte i nějaké to japonské slovíčko.

Ukázky z knihy:

UNIVERZITA A LÁZNĚ (21. září)

Kenta učí i odpoledne, ale my jedeme se Saeko do lázní Kainosawa (Kainosawa onsen). Ty leží u úpatí hory Taihei na okraji města Akita. Trvá to tam z univerzity autem něco přes půl hodiny. Stále prší, ale krajina lemovaná podzimními rýžovými poli je hezká i tak. Poněkud opuštěně v tomto počasí působí autobusová zastávka v polích, u níž moknou dvě plastové skládací židle.

Lázně Kainosawa fungují už přes čtyřicet let. První ze zdejších horkých pramenů, jejichž teplota převyšuje šedesát stupňů byl zpřístupněn v roce 1979, druhý v roce 1996. Předtím, než se napustí bazény, je voda z pramenů samozřejmě mírně upravena, aby se v ní dalo vydržet. Součástí lázní je i rjokan neboli hotel v japonském stylu s tradiční restaurací. Jednorázové vstupné do lázní (bez časového omezení) činí v přepočtu pouhých devadesát korun, víkendové pobyty v přilehlém rjokanu jsou ale samozřejmě dražší.

Do areálu lázní vjíždíme branou, kterou střeží dva kamenní lvi (v japonštině šiši) – stejní často střeží vstup do areálu šintoistických svatyní. Lvi chrání zdejší prostor před zlými duchy. A jde o prostor skutečně rozsáhlý. Lesopark, který k lázním přiléhá, má asi čtyřicet hektarů a tvoří jej borovice, cedry a azalkové zahrady. Jeho součástí jsou také sochy sedmi božstev štěstí. Ráda bych si to tu prošla celé, ale dnes na to skutečně není počasí, tak si jen stručně prohlížím okolí budovy lázní a doufám, že se sem ještě někdy budu moct vrátit. Saeko už na mě mává a já ji nechci nechat dlouho čekat. Vytahuje z tašky sáčky s malými ručníčky, kterými nás podělí.

V ženské části onsenu Kainosawa se nachází vnější i vnitřní bazén, ale v tuto hodinu je tu skoro prázdno. Potkáváme jen dvě starší Japonky, které si užívají vnější lázeň. Když se k

nim přidáme, hned se s námi dávají do řeči. Ptají se mě zvědavě, odkud jsem, ale Česko ani Praha jim nic neříká. Teprve když zkusím zmínit Věru Čáslavskou a její úspěch na olympiádě v Tokiu v roce 1964, rozzáří se a jsou hned doma. Většinu času si ale povídáme o tom, že Akita je skvělé místo a koupat se v lázních je v tomto počasí ideální činnost. S tím zcela souhlasím. Horká minerální voda hladí pokožku a vlévá do těla příjemnou energii, uměla bych v ní strávit klidně celý den. Nechávám myšlenky volně plynout a vychutnávám si intenzivní pocit slastné přítomnosti. Už teď si umím představit, jak moc se mi bude v zimě v Praze po téhle užasné relaxaci stýskat.

•

SDÍLENÉ DEŠTNÍKY

Vzhledem k tomu, že v období dešťů, které v Japonsku bývá v červnu a v červenci, může člověka velký liják překvapit v podstatě kdykoli, mají automaty na deštníky v Japonsku už delší tradici.

V prosinci 2018 ale nastala v této oblasti další etapa, když se objevil nový systém iKasa (kasa je japonsky „deštník“). Jde o aplikaci pro mobilní telefony, která umožňuje pohodlné, a hlavně levné sdílení deštníků – za den zaplatíte za půjčení v přepočtu jen asi deset korun. Stojany se sdílenými deštníky lze najít na tokijských stanicích metra a vlaků a manipulace s nimi je vcelku snadná – stačí naskenovat QR kód na rukojeti deštníku, na jehož základě získáte přístup k třímístnému kódu sloužícímu k odemknutí deštníku ze stojanu. Podobně pak lze deštník na jiném místě vrátit.

•

KONBINI

Konbiniensu sutoa neboli konbini (z anglického „convenience store“) je síť japonských večerek. Jde o malé obchody, které lze najít snad úplně všude – ve městech, na nádražích, na odpočívadlech u dálnic, v blízkosti pamětihodností i dalších turisticky zajímavých míst a podobně. Po celém Japonsku jich jsou desítky tisíc. Nabízejí potraviny, nápoje a základní drogistické zboží, lze si tu ale koupit třeba i kávu či hotové jídlo (to na požádání na místě ohřejí), pořídit si noviny a časopisy, rezervovat místenky či získat vstupenky na koncerty. Jsou v nich obvykle k dispozici bankomaty či kopírky a mohou poskytovat také základní poštovní služby nebo zajišťovat dopravu zavazadel na letiště. Nejrozšířenějšími řetězci jsou dnes 7-Eleven (v japonštině se vyslovuje jako „šebun irebun“), Lawson („róson“) a FamilyMart („famirí máto“).

Denisa Vostrá je spisovatelka, která vystudovala japanologii, chemické inženýrství a doktorské studium na divadelní fakultě. S tituly ze značně rozdílných oborů umí každý z nich vidět i zvenčí a umí tak podat pomocnou ruku těm, kdo se teprve nesměle rozhlížejí. Učí studenty univerzity i středoškoláky a často jim dodává odvalu nejen ke studiu japonštiny, ale i k novému pohledu na sebe sama. V současné době přednáší japonskou kulturu a historii a píše knihy, které se vyrovnávají s těžkostmi světa především smíchem a nadhledem. Její další tvorbu najdete na webu denisa.vostry.cz

Denisa Vostrá: Japonskou krajinou a kulturou, vydává nakladatelství Universum, 248 stran, doporučená cena 359 Kč

Kontakt

Helena Frantová - PR manažerka

Euromedia Group, a. s.

Nádražní 762/32, Praha 5-Smíchov

e-mail: frantova.helena@euromedia.cz

tel. 602 658 926

www.euromedia.cz